De pfectione vite Ca. lvij.

Titus in ciuitate romana regnauit q̄ statuit p lege q dies p̄mogeniti sui ab oībus sācti ficaret ⁊ q̄cūq; diē natiuitatis filij sui per op9 seruile violaret morte morēt Promulgata lege vocauit magistrū v̄gilium ⁊ ait. Rm̄e talē legē edidi Verūtn̄ sepe ī occulto poterūt pcca ɔmitti ad quoꝝ noticiā puenīē non potero Rogam9 ergo te vt scd̄m industriaꝫ tuā aliquā artē inuenias. p quaꝫ potero experiri q̄les sint illi q̄ contra legē delinquūt. At ille. Dn̄e fiat volūtas tua. Statī v̄gili9 arte magica statuam in medio ciuitatis fiei fecit. statua illa oīa peccata occulta in illo die ɔmissa īpatori dicere solebat. Et sic per accusationē statue q̄si infiniti homines erāt cōdēpnati. erat tūc q̄dam faber in ciuitate nomine focus qui ī illo die sicut in ceteris opatus est Cū autē semel in stratu suo iacuisset intime cogitauit quō per accusatōeꝫ statue multi moriebant Mane surrexit ⁊ ad statuā prexit ⁊ ait O statua statua p tuā accusationē multi moriūt voueo deo meo si me accusaueris: caput tuā frangā. Hijs dictis domū perrexit. Hora p̄ma impator sicut solitus erat nūcios ad statuā destinauit vt ab ea q̄rerēt si aliq̄s ɔ̄ legē cōmisisset Cū autē ad statuā venissēt ⁊ volūtatē īpatoris dixissent: ait statua. Rm̄i: leuate oculos vestros ⁊ videte q̄ scripta sūt in fronte mea Illi vero cū oculos leuassēt tria in fronte eius clare viderūt. s. Tpa mutant homines deteriorant. Qꝫ voluerit veritatē dicere caput fractū habebit Ite domino vestro nunciate q̄ vidistis ⁊ legistis. Nūcij prexerūt: ⁊ oīa dn̄o suo retulerūt Impator cū hoc audisset p̄cepit militib9 suis vt se armarēt ⁊ ad statuā pergerēt. Et si aliq̄s ɔ̄ statuā et cōtra volūtatē suā aliq̄d faceret eum ligatis manibꝫ ⁊ pedibꝫ ad eū ducerēt Milites ad statuā prexerūt dicētes Placet īpatori vt ostendatis illos q̄ ɔ̄ legē cōmiserūt et q̄les erāt illi qui minas fecerūt. Ait statua. Focū fabꝝ accipite Ille ē q̄ singulis dieb9 legeꝫ violata m̄ minas facit Illū cōprehēderūt ⁊ corā impatore duxerunt. Ait impator Rm̄e: q̄d est qd̄ audio de te Quare legē editam violas? At ille. Dn̄e legē illā seruare nō possū. Quia ōni die octo denarios oportet me hr̄e et illos sine labore nō potero acq̄rere Ayt impator Et q̄re octo denarios? Qui ayt. Omni die per annū duos denarios teneor dare q̄s mutuaui in iuuētute. Duos acōmodo. duos pdo duos expendo. Ait impator De istis manifesti9 debes m̄ dicere. Cui ait faber. Dn̄e mi adūtite me. Duos denarios omni die teneor pr̄i meo: qꝛ cuꝫ essē puer puulus: pater meus duos denarios sup me singulis diebꝫ expēdit iā pr̄ me9 in egestate ē posit9 Vn̄ ratio dictat q ei sbueniā in sua paupertate ⁊ ideo ōni die duos denarios ei trado. Duos alios denarios filio meo accōmodo: q̄ iā ad studiū pergit vt si cōtingat me ad egestatē puenire: m̄ illos duos denarios reddat sicut ego iā pr̄i meo facio. Duos alios denarios ōni die pdo sup vxorē meā qꝛ ē m̄ sp ɔtraria. aut ꝓprie volūtatis aut calli de cōplexionis ⁊ ꝓpt̄ ista tria q̄cq̄d ei dedero h̄ pdo. Duos alios denarios super meipsū in cibis ⁊ potibꝫ expendo Leuius bono mō trāsiē non potero ⁊ istos denarios non possū obtinē sine ɔtinuo labore. Jā audistis rationeꝫ: Detis g̊ iudiciū rectū. Ait impator. Rm̄e: recte respondisti vade et fideliter amodo labora. Post h̄ cito impator defūct9 ē ⁊ foc9 faber ꝓpt̄ suā prudētiam in īpatorē eligit ab ōnibus: qui imperiū satis prudēter regebat. ipso mortuo: inter alios īpatores ꝟgo ei9 depigit ⁊ vltr̄ caput suū octo denarij

Rm̄i iste īpator ē pr̄ celestis q̄ statuit pro lege q q̄ diē p̄mogeniti sui violaret morte morēt. Dies ista est dies dominica siue dies festiuat

ab ecclesia ordinata·vñ ī veteri lege
ac noua dicit: Memento vt die sabbati
sanctifices: ꝗ heu pchdolor plures illis
diebꝫ pcta cōmittūt q̄ ceteris diebꝫ
Tales poterūt assimilari cuidā pisci
ī mari tā diu bene ē sibi qñ ē in mari
ꝗ si cōtīgat a casu q̄ saltat sup tēpe
pluuie·a pluuia eū tāgat īcipit mori
nec per multos dies statū eiꝫ poterit
recuperare·q̄usq; fuerit de aq̄ maris sa
tiatꝫ. Eodē mō aliq̄ q̄ diu sūt p tota
septimanā ī mari huiꝫ mūdi laborā
tes tādiu bñ videt eis ꝗ si cōtīgat eos
diebꝫ festiuis ad ecclesiā pgere et ali
quē dulcē ꝓmonē vl missam audire
eis videt q̄ sint ī magna angustia q̄
usq; sūt ī opibꝫ mūdanis reuocillati.
Virgiliꝫ certe q̄ statuā fecerat ē spiri
tus sāctꝫ q̄ p̄dicatorē ordinauerat vt
annūciet virtutes a vitia: penā a glo
riā. Sz heu iā poterit dicere p̄dicator
sicut statua dixerat Tpa mutantur.
Hoc satis maifeste videmꝫ ī p̄mitiua
ecclia in oī statu tpa erant meliora q̄
nūc: oratiōes a p̄ces q̄ mō. Terra da
bat fructū suū magis habūde: a oia
elementa q̄ sua erāt. oia sūt mutata
ꝓpter pcta hoīm. Hoc appebat m ditu
uio noe Secūdo hoīes deteriorā: sicut
clare videmꝫ. In ātiq̄ tpe erāt hoīes
magi deuoti·elemosinarij· caritatiui
q̄ mō sūt. Et q̄re? Qia totꝫ mūdꝫ in
maligno positus est. Tercio q̄ volui
cit veritatē dicere tl Mō si p̄dicator
pcta potētū predicet: statī minas ac
mīmuracōes habebit Vñ psay. xxxi.
Loq̄mini vba placētia. Et ideo apos
tolꝫ dt Erit enī tēpꝫ cū sanā doctrinā
nō sustinebūt p domo israel. Focꝫ ē
q̄libꝫ hominꝫ xpīstianꝫ q̄ fideliter sicut
miles xpī laborat Vñ q̄libꝫ hominꝫ xpī
anꝫ tenet singul diebꝫ patri suo ce
lesti reddere duos denarios. s. amorē
a honorē. Amorē q̄ nos tātū dilexit
q̄ p nīo amore vnicū filiū suū de ce
lis descēdere ꝓmisit. a morte turpissi
ma ꝛdēnari. Honorē: q̄ oia ab ipso
pcedūt. a fine eo nullū bonū agere
poteri? Itē duos denarios filio acō
modamꝫ. Cuiusmodi filiꝫ ē? Certe il
le de q̄ ysaye dr. Paruulꝫ enī natꝫ ē
nob tl. s. filiꝫ dei. Et q̄les denarios
debemꝫ ei accommodare? Certe duos
oī die. s. bonā voluntatē et bonū actū
q̄ diu sumꝫ in h mortali corpe. a qñ
nos egeni sumꝫ facti ī die iudicij qñ
nudi apparebimꝫ: tūc ipse nob red
det illos denarios in vita etna: sicut
scriptū ē Cētuplū accipietis a vitā et
nā possidebitis. Itē duos denarios p
dimꝫ sup vxorē. Vxor ista: est caro
nostra misera: q̄ sp cōtriat spiritui.
Denarij q̄s expēdimꝫ sup eā sūt ma
la voluptas a actꝫ malꝫ q̄ ōtinue op
ant ex obliq̄ voluntate. Istos duos
denarios pdimꝫ. qr ḡuit ꝓpter h. h vl
ubi puniem. Itē duos denarios oī
die expendimꝫ sup nosipsos. si bonī
xpiani sumꝫ. s. dilcōes dei in toto cor
de a dilcōnē ad pxīm sicut ad nosipōs.
Rmi si istos octo denaios expēdē vo
luerit ad gaudiū etnū pueire possit

De confessione. Ca. lviij.

Rex q̄dā reguit noīe Asmodeꝫ
q̄ statuit q̄ q̄cūq; malefactor
captꝫ esset a corā iudice ductꝫ
si tres veritates posset dicere: tā veras
ō q̄s nullꝫ posset obiicē. qñ vero sine
oī fallacia essēt q̄tūcūq; eēt malefac
tor vitā suā obtinēt cū tō sua hēdita
te. Accidit casus q̄ q̄dā miles ō regē
forefecit: fugā petiit a in q̄dā foresta
latuit. In q̄ multa mala cōmisit. qr
oēs ītrātes spoliauit aut occidit. Iu
dex cū h audisset insidias ī circuitu fo
reste ordinauit cū deptēdit: et ligatis
manib ad iudicū vire fecit. Apt ei
iudex Rme nosti legē? Qui ait Etnā
dñe. Si debeo saluari oportet me dice
re tres veritates. aut mortē euadere
nō possū. Apt iudex. Imple bñficiū
legis aut hodie morieris. At ille. Dñe
fac fici filētiū. q̄ facto ait. Dñe ecce h
ē ꝓma veritas Vobis oībꝫ denūcio q̄
toto tpe vite mee extiti malꝫ homo.
Iudex h audiens ēcūstātibꝫ apt. Est
ne verum qd ille dicit? At illi Si non